

JOSEP LLUÍS FACERIAS, LUCIO URTUBIA I STUART CHRISTIE, EN MEMÒRIA DELS QUE NO RENUNCIEN A LA LLIBERTAT

Des de fa més de vint anys el 30 d'agost es recorda en el lloc on van matar, el 1957, el guerriller anarquista **Josep Lluís Facerias**. Enguany a causa de la pandèmia no ha estat possible la concentració i acte anual de forma presencial però es va fer online i es pot trobar a YouTube. Però a canvi, per primera vegada, desenes de persones van acudir a un refugi retrobat a Collserola, on ell i el seu grup s'aixoplugaven. Una placa col·locada al refugi aquell mateix dia dóna testimoni de la seva vida de lluita i resistència.

En Facerias, que actuà als anys 40 i 50 a Barcelona en diverses accions guerrilleres, fou un dels centenars d'homes i dones guerrilleres que es deixaren la vida en defensa dels més oprimits i en contra de les atrocitats de la dictadura franquista. Ell, igual que desenes dels seus companys morts en combat, eren homes lliures amb profundes conviccions revolucionàries i de justícia social que no podien restar passius davant la brutal repressió del règim. Tant és així que l'estiu del 57, tenint l'oportunitat de refugiar-se a Iugoslàvia o Brasil, es decidí finalment a retornar a Catalunya per prosseguir amb el combat fins al final. Essent víctima d'una traïció, va caure en una emboscada a l'actual plaça de les Madres de mayo, a la cruïlla dels carrers Doctor Pi i Molist i Doctor Urrutia i el Passeig Verdum, davant de l'antic manicomi de Sant Andreu, avui seu del districte de Nou Barris.

Aquest estiu, el 18 de juliol, ens va deixar als vuitanta nou anys **Lucio Urtubia**, lluitador àcrata i antifranquista navarrès, nascut el 1931 i exiliat a París el 1954. D'ofici paleta, es va relacionar amb refugiats anarquistes, molts d'ells catalans, com ara Quico Sabaté, que el va marcar i

influenciar. A partir d'aquí es radicalitzà i emprengué diverses accions expropiatòries (atracaments) i, després, destacà com a falsificador de 20 milions de xecs de viatge del First National City Bank, avui Citibank. Va crear una xarxa internacional de falsificació destinada a afeblir el capitalisme, tot donant suport a grups i activitats de justícia social que combatien el sistema.

Es va trobar amb el Che Guevara a principis dels 60 amb l'objectiu d'envair amb bitllets falsos els Estats Units. Més tard els televidents de l'estat espanyol van tenir la oportunitat de conèixer-lo i escoltar-lo el maig de 2015 en el programa de Jordi Évole a La Sexta, on va explicar les seves accions tot defensant un sistema igualitari de caràcter socialista llibertari que acabés amb el capitalisme.

Stuart Christie, arribà a Espanya carregat d'explosius per atemptar contra Franco. Aquest agost ens ha deixat Stuart Christie als setanta quatre anys. Anarquista escocès nascut a Glasgow el 1946, periodista i escriptor, compromès des de ben jove amb les causes de la llibertat i en tota classe de feixisme; als divuit anys es trobà a París amb Octavio Alberola, activista del D.I. (Defensa Interior) per participar en la lluita contra la dictadura franquista.

Així, l'estiu del 64, arribà a Espanya carregat d'explosius per atemptar contra Franco. Va ser detingut i condemnat a vint anys de presó dels quals passà tres a Carabanchel, alliberat per la pressió britànica i internacional. D'aquest episodi

ens ha deixat un llibre, el llibre publicat al 2005, "Franco me hizo terrorista", de gran interès per conèixer l'època i les seves vivències.

Un any abans de la seva arribada a Espanya, el set d'agost de 1963, va ser abatut per la guàrdia civil a la comarca del Bages el darrer guerriller, Ramón Vila Capdevila, heroi de la resistència francesa contra els nazis. El mateix any van assassinar a garrot vil els anarquistes Joaquín Delgado i Francesc Granado, i van afusellar el comunista Julià Grimau. En sortir de la presó Stuart exercí de periodista, editor i escriptor publicant diversos llibres, i es va mantenir sempre fidel al seu compromís de lluita per la llibertat i combatent tota mena d'opressió.

Home amb un gran sentit de l'humor, tolerant, solidari i de tracte amable, es va relacionar amb diverses personalitats que el valoraven, entre els quals el reconegut periodista Xavier Vinader. Entre tot el què ens ha deixat destaca l'Anarchist Film Archive, una filmoteca digital que es pot consultar per internet amb més d'un miler de pel·lícules i documentals sobre la guerra del 1936-39, franquisme, anarquisme i moviments revolucionaris.

Tots tres són personalitats honestes i lluitadores, compromeses amb els més febles i per una veritable transformació social. Rebels contra la

dictadura franquista i, més tard, de tota mena d'injustícies. Exemples i referents per a tots aquells i aquelles que no es conformen amb el món actual, cada cop més restrictiu amb els drets i llibertats. Esperem que la seva llavor fructifiqui en les noves generacions.

LA KINTA FORKA

(ve de la pàgina 2)

Cap partit polític és veu capaç de corregir el mal govern dels darrers vint anys, la fractura social i les injustícies que han creat un abisme entre la població i els discursos dels seus polítics, i portat a una participació quasi nul·la a les eleccions.

L'ADEMA és el partit més representatiu de Mali però va a les eleccions sense els seus dirigents més representatius. Hi concorre un candidat que no té cap mèrit sinó és el de pagar sotamà als alts dirigents del partit. Denunciat pels seus mateixos companys Souméilou Boubèye Maiga, pot ser classificat com un autèntic esperpent.

Entre les dues tendències la batalla política serà virulenta, l'URD és malgrat tot un partit ben implantat i segur de ser el favorit, Soumaila Cissé pot pretendre a la presidència.

Per l'ADEMA, el gran handicap vindrà dels religiosos musulmans,

políticament agressius i fent circular rumors sobre la tendència sexual d'aquest candidat.

El tercer en el litigi electoral és IBK, té fama de ser un home d'Estat, però manca de recursos i no disposa d'aparell electoral. Malgrat això tots els sonatges el fan el favorit popular. Molts simpatitzants pensen que és el candidat de la comunitat internacional a causa del seu seny, de la seva experiència i la seva capacitat de restaurar l'autoritat de l'Estat.

IBK també té el suport de la majoria de les forces de seguretat, la policia i l'exèrcit, pels quals sempre ha mostrat devoció des de quan era primer ministre.

Però tots els candidats tenen una cosa en comú al seus programes electorals, la integritat de l'Estat i les qüestions de seguretat i ordre públic.

Als lectors de fer la seva pròpia lectura i les seves comparacions amb el que s'escolta a les nostres latituds.